

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 20, marzec 2026 11:34

Piotr Majoch

Odłony: 702

WSA: Ustanowienie samorządowej nagrody dla osób zasłużonych dla sportu wymaga formy aktu prawa miejscowego i należy do organu stanowiącego, jak rada gminy czy rada powiatu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wydał wyrok dotyczący charakteru honorowych nagród przyznawanych przez władze samorządowe osobom zasłużonym dla sportu. Orzeczenie dotyka dwóch istotnych kwestii związanych z tą formą wspierania kultury fizycznej. Usuwa bowiem wątpliwości co do organu mogącego ustanowić nagrodę, a także prawnej formy, która jest w takim przypadku stosowana.

O prawnej sztuce nagradzania

Wybitni sportowcy, zasłużeni trenerzy i działacze, wyróżniający się nauczyciele wychowania fizycznego, a wreszcie - kluby i stowarzyszenia sportowe. Właśnie do tych kategorii osób i podmiotów miała być adresowana nowa nagroda - przyznawany przez władze samorządowe medal. Zarządzenie w tej sprawie wydał prezydent miasta, będący jego organem wykonawczym. Powołanie kapituły medalu i ustalenie wszelkich szczegółów związanych z nagradzaniem ludzi sportu miało wejść w życie z dniem ogłoszenia, a całe zarządzenie - pojawić się na elektronicznej tablicy ogłoszeń. Tak się jednak nie stało. W sprawie zainterweniował wojewoda, który w skardze do sądu administracyjnego zarzucił prezydentowi miasta szereg naruszeń mających czynić proponowane regulacje nieważnymi.

Sąd zajął się zbadaniem dwóch spornych kwestii. Pierwszą z nich stanowiło umocowanie prezydenta miasta do wydania zarządzenia. Wojewoda, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym (u.s.g.) stwierdził, że prezydent wkroczył w obszar kompetencji rady miasta, do której należy nadawanie honorowego obywatelstwa. Dla usunięcia wątpliwości, wojewoda nadmienił, że wobec braku definicji honorowego obywatelstwa, traktuje w ten sposób także inne tytuły honorowe. Drugim zarzutem odnoszącym się do zarządzenia było niezastosowanie formy aktu prawa miejscowego, przyjmowanego przez radę miasta w drodze uchwały na podstawie art. 41 ust. 1 u.s.g. Przyjęcie nieodpowiedniej formy miało poskutkować kolejnym naruszeniem prawa, jakim jest brak publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (przypomnijmy - wszystkie akty prawa miejscowego są publikowane w wojewódzkich dziennikach obowiązkowo).

Kontrargumenty prezydenta miasta opierały się na przekonywaniu, że ustanawiany medal nie będzie tytułem honorowym lecz pamiątką i materialnym wyrazem uznania. Prezydent oczekiwał potraktowania nagrody w kategoriach listu gratulacyjnego, który nie wiąże się z żadnymi przywilejami. Odmienne twierdzenia wojewody potraktował jako nadinterpretację. Prezydent nie odniósł się przy tym do zarzutu niezastosowania formy aktu prawa miejscowego.

WSA radzi jak uniknąć sporu kompetencyjnego

Jak wynika z wyroku łódzkiego sądu administracyjnego, racja leżała po stronie wojewody, zaś prezydent w kilku kwestiach dokonał błędnych interpretacji. Rozstrzygnięcie sporu, który trafił na wokandę, wymagało jednak sięgnięcia nie tylko do u.s.g. Mając na uwadze, iż prezydent miasta postanowił ustanowić nagrodę w formie medalu przeznaczonego dla przedstawicieli środowisk sportowych, konieczne było poświęcenie uwagi także innym aktom prawnym. Analiza przepisów ustawy z 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach, a także ustawy z 25 czerwca 2010 r. o sporcie prowadzi do jednego wniosku. Kompetencje w zakresie ustalania nagród tego typu należą do organu stanowiącego, jak rada gminy (miasta) czy powiatu. Powołanie się na art. 35 ust. 5 i 6 ustawy o sporcie, z którego wynika prawo jednostek samorządu terytorialnego do ustanawiania wyróżnień i nagród tego typu, w gruncie rzeczy

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: piątek, 20, marzec 2026 11:34

Piotr Majoch

Odśloni: 702

usuwa spór o charakter nagrody, jaką prezydent postanowił utworzyć. Niezależnie od potraktowania jej w kategorii tytułu honorowego czy zwykłego sposobu docenienia osób zasłużonych dla sportu, prezydent jako organ wykonawczy naruszył zasadę legalizmu przekraczając zakres swoich uprawnień. Określenie warunków i trybu przyznawania wyróżnień, a także ich rodzajów i wysokości nagród pieniężnych leży w gestii organu stanowiącego.

Akt prawa miejscowego fundamentem samorządowej nagrody

Osobną kwestię stanowiła odpowiedź na pytanie, czy akt ustanawiający nagrodę dla zasłużonych sportowców, trenerów czy działaczy jest aktem prawa miejscowego. Kwalifikowanie różnych aktów do tej kategorii jest jednym z trudniejszych tematów dotyczących działalności organów samorządu. Zdarza się, że w doktrynie i orzecznictwie pojawiają się rozbieżności, a każdy z wykluczających się poglądów można uzasadnić. W tym przypadku, Sąd nie miał jednak wątpliwości. Uznał bowiem, że zaskarżone zarządzenie to coś więcej niż tylko akt wewnętrzny. Powołując się na wyrok NSA z 8 kwietnia 2020 r. (sygn. II OSK 570/19), Sąd przypomniał definicję aktu kierownictwa wewnętrznego, jako skierowanego wyłącznie do jednostek organizacyjnych podporządkowanych organowi, który je wydaje. Akt prawa miejscowego, to natomiast akt zawierający normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. Omówienie tych pojęć zasługuje na osobny artykuł, jednak w skrócie – generalny charakter aktu wyraża się w kierowaniu norm nie do konkretnych osób, lecz ogółu należącego lub mogącego należeć do pewnej generalnej kategorii (np. wybitnych sportowców czy zasłużonych trenerów). Ponadto, akty prawa miejscowego odnoszą się do zdarzeń powtarzalnych i nie są tworzone dla potrzeb jednorazowego zastosowania. Przejawia się w tym ich abstrakcyjność. Prawidłowe rozpoznanie aktu prawa miejscowego jest konieczne, gdyż od tego zależy forma jego ogłoszenia. O ile akt kierownictwa wewnętrznego nie może trafić do wojewódzkiego dziennika urzędowego, tak opublikowanie w nim aktu prawa miejscowego stanowi obowiązek i warunek wejścia nowego prawa w życie. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że choć akty prawa miejscowego obowiązują wyłącznie na terenie jednostek, w których zostały uchwalone, są zaliczane do źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Mając na uwadze stwierdzone w ten sposób naruszenia prawa, Sąd orzekł o całkowitej nieważności przeanalizowanego zarządzenia. Wyrok w tej sprawie jest praktyczną wskazówką, jak ustrzec się błędów ustanawiając nagrody za osiągnięcia sportowe.

Wyrok WSA w Łodzi z 11 lutego 2026 r. (sygn. III SA/Łd 831/25) – orzeczenie nieprawomocne

Źródło: [CBOSA](#)